

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Talio, Sev Metiens Et Remetiens Mensvra

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1650

§. 3. Quo iudicio vti vel non vti debeamus?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52346](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52346)

stendimus, accessisse Religiosum admodum
fidenter, nixum hac sententia: *Nolite judicare,
& non judicabimini*; ita utique accedent
cum magna trepidatione, qui sibi conscij
sunt, se tribunal illud iniquè inuasisse. Hinc
S. Augustinus ait: *temeritas ipsa te puniet*. Hoc
est, judicium tuum temerarium ipsum de te
judicabit, seu caussa erit, ut de te judicetur:
3. Diuina Nemesis permittitur, ut in pœnam
talionis vicissim ab alijs hominibus temerè
judicentur, qui alios temerè judicauerunt.
Quamuis non necesse est, ut hîc spectentur
omnes judicij qualitates, sed sola curiositas
seueritasq; judicandi. Qua enim curiositate
atq; seueritate de alijs judicauerimus, eadem
de nobis etiam Deus judicabit; quia quantò
nos erga alios erimus seueriores, tantò etiã
Deum Iudicem erga nos seueriorem expe-
riemur.

§. III.

Quo judicio uti vel non uti debeamus.

Itaque, quando dicitur: *Nolite judicare,
ut non judicemini*, non solùm prohibetur, ne
injurias à proximo acceptas alta mente re-
postas teneamus, aut alios non condemne-
mus; sed etiam ne judicemus, ut S. Basilius

S Basilius
in reg.
breu. 164°

S. Chry-
sost. hom.
24 S. Hie-
ron in c.
7 Mat.
thæi.

& Chrysoſtomus exponunt: immò ne in
alienos quoq; mores curioſi ſimus, atque in
ea, quæ ad nos non pertinent, inquiramus,
Quærit D. Hieronymus, alijsq; ſancti & eru-
diti Doctores, cur? aut qua ratione Chriſtus
vetet de alijs judicare? An non enim ſubin-
de tam manifeſtè aliqui peccant, vt non poſ-
ſit de illis non malè judicari? Blaſphemat
alter clariffima voce per plateas; adeò ebrrius
redit domum, vt totidem caſus, quot paſſus
numeret; rapit alterius crumenam, aut ex-
palliat illum; immo occidit illum, me præ-
ſente; num judicabo, eum non peccare? Quid,
quòd D. Paulus non tantùm judicauit, ve-
rùm & condemnauit Corinthium illum?
Quid, quòd quosdã alios, etiam ſatanæ tra-
didit, vt diſcerent non blaſphemare? Petrus
an non Ananiam & Saphiram judicauit?
Enimuerò, an non Chriſtus Apoſtoliſ ipſiſ
tradidit iudicandi de peccatis poteſtatem?
Immò, an non & ijs, qui nomophylaces ſunt,
& omnibus clarè edixit, *juſtum iudicium ju-
dicare?* Denique ſi omnino non eſt iudican-
dum, vt ratiocinatur S. Hilarius, cur dicitur
in quo iudicio iudicaueritis, iudicabimini? Ni-
mirum, ſi juſtiæ fuerit conforme iudicium
veſtrum, juſtiæ merces viciffim vobis de-
cerne-

1. Cor. 5.
3 1 Tim. 1.
20. Act 5.
1. Matth.
16. 19 &
18. 18.
10. 20. 23.
& 21. 15.
Ioan. 7.
24.

cernetur. Ut his quæstionibus satisfiat, è S. Hieronymo intelligendum est; Christum non prohibuisse, sed docuisse judicare. Nam 1. haudquaquam prohibuit eos, qui non solum publicam potestatem, sed publicam quoque habent obligationem de alijs iudicandi: quales sunt iudices & magistratus, quales & Apostoli extiterunt. 2. Non prohibuit judicare de criminibus claro die, & palàm factis, de quibus S. Paulus loquitur: *Quorumdam peccata manifesta sunt procedentia ad iudicium.* 3. Non prohibuit etiam iudicare de dubijs, modò non ultra, quàm quò nos ducunt iudicia, iudicemus. De quibus ergo dixit: *Nolite iudicare, & non iudicabimini?* Nimirum de ijs, quæ benè & malè interpretari possumus, prohibet nos malè iudicare. Quia ita charitas exigit, quæ non cogitat malum. Caruit ergo charitate Phariseus ille, qui & Christum & Magdalenam iudicavit, de quo dicitur: *Videns autem Phariseus, qui vocauerat eum, ait intra se, dicens: Hic si esset, propheta, sciret utiq; , qua, & qualis est mulier, qua tangit eum: quia peccatrix est.* Neque verò ea solum, quæ dubium est, quo animo fiant, in meliorem partem sunt interpretanda,

1. Tim. 5.
24.

1. Cor. 13i

Luc. 7. 39.

da, sed etiam res ipsæ dubiæ in meliorem
 Rom. 14. partem sunt trahendæ. Tu quis es, qui judi-
 4. cas alienum seruum? Domino suo stat, aut cadit.
 Ib. v. 10. Item: Tu autem, quid iudicas fratrem tuum?
 aut tu quare spernis fratrem tuum? Omnes
 enim stabimus ante tribunal Christi. Ac rursus.
 Ib. v. 13. Non ergo amplius inuicem iudicemus: sed hoc
 iudicate magis, ne ponatis offendiculum fratris
 vel scandalum. Præcipue autem illud prohi-
 bet Christus, ne cum ipsi iisdem, aut maiori-
 bus forte peccatis scatemus, de aliorum cul-
 pis minoribus curiosè iudicemus. Hinc ad-
 dit: Quid autem vides festucam in oculo fratris
 tui, & trabem in oculo tuo non vides? Et Apo-
 stolus: Propter quod, ô homo, inexcusabilis es,
 Rom. 2. 1. omnis, qui iudicas: in quo enim alterum iudicas,
 te ipsum condemnas: eadem enim agis, qua iu-
 dicas. Tales iudices qui sunt, merentur uti-
 que ut vicissim & à Deo, & ab hominibus iu-
 dicentur. Et quidem satis foret, si eiusmodi
 hominibus terribile iudicium diuinum
 esset metuendum, sed quia multi, de futuris
 rebus parum sunt solliciti, magisque curant
 præsentia, Deus etiam in præsentia vita Mi-
 das & temerarios istos iudices affligit pœ-
 na talionis.